

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci žalobce: **R. F.**, zast. JUDr. Radkem Bechyně, advokátem, se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2016, č. j. JMK 5400/2016, sp. zn. S – JMK 157821/2015/ODOS/St,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravní správy, ze dne 13. 1. 2016, č. j. JMK 5400/2016, bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno

rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice, odboru dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 2. 11. 2015, č. j. OD-ČJ/66617-15/PIM.

Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 2. 11. 2015, č. j. OD-ČJ/66617-15/PIM, zamítl dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), námitky žalobce a potvrdil záznamy bodů, které byly provedeny na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení Městské policie Březové nad Svitavou ze dne 17. 9. 2013, č. j. 2380/2013-M, a ze dne 10. 6. 2013, č. j. 1278/2013-MP, Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, územního odboru Blansko – Vyškov, dopravního inspektorátu Blansko, ze dne 31. 8. 2013, č. j. KRPB-213735/PŘ-2013-061806-LFU, Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, dopravního inspektorátu Brno, ze dne 25. 2. 2013, č. j. KRPB-46014/PŘ-2013-060206, a ze dne 1. 10. 2012, č. j. KRPB-248025/PŘ-2012-060206, a Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, územního odboru Svitavy, dopravního inspektorátu Svitavy, ze dne 18. 10. 2012, č. j. KRPE-84529/PŘ-2012-170906. Všechna jednání byla projednána v blokových řízeních pravomocně ukončených uložením pokut.

II. Obsah žaloby

Žalobce se domáhá zrušení správních rozhodnutí obou stupňů a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nereflektoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, resp. některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch odvolatele. Přílohou odvolání byly rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, přičemž v souladu se zásadou legitimního očekávání by měly správní orgány postupovat obdobně zejména při posuzování kvality provedení jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a z hlediska způsobilosti pro provedení záznamů bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z podpisu žalobce na pokutových blocích nelze dovozovat poskytnutí souhlasu s takovým druhem projednání a ztotožnění se s těmito rozhodnutími. Není možné takto na žalobce přenášet odpovědnost za správnost rozhodnutí, či vyžadovat, aby jejich správnost zhodnotil, neboť u něj nelze k tomu potřebnou znalost práva předpokládat. Žalobce u jednotlivých pokutových bloků vznáší pochybnost o věcné příslušnosti správního orgánu (není patrné, zda jednání proběhlo na soukromém pozemku, nebo pozemní komunikaci) a namítá chybnou právní kvalifikaci (způsob psaní citací právních ustanovení), nedostatečné označení místa (absence kilometráže či vyličení přesného místa) a nedostatečný popis přestupkového jednání (absence popisu jakéhokoli porušení povinností řidiče).

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že s důkazními prostředky se vypořádal na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí. Uváděné závěry z rozhodnutí Moravskoslezského kraje nejsou pro něj závazné, nadto jsou již dávno

překonané rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20. Správní orgány zhodnotily veškeré podklady a tento postup je řádně popsán v předmětných rozhodnutích. Žalobce mohl projednání přestupků v blokovém řízení odmítnout a mohl je nechat projednat v přestupkovém řízení, což se ovšem nestalo. Z pokutových bloků vyplývají všechny rozhodné skutečnosti, které mají obsahovat. Závěrem žalovaný navrhuje, aby byla žaloba jakožto nedůvodná zamítnuta.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že **žaloba není důvodná.**

Nejprve se zdejší soud zabýval námitkou, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky – rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, které podle něj dokládají ustálenou správní praxi při posuzování způsobilosti rozhodnutí pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

Z obsahu správního spisu zdejší soud zjistil, že správní orgán prvního stupně dne 2. 11. 2015 rozhodl o zamítnutí námitek žalobce a potvrzení záznamu bodů. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce odvoláním ze dne 19. 11. 2015, ve kterém uvedl, že spatřuje nedostatky v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, co se týče smyslu požadavků pro rozhodnutí toho druhu. Následně uvedl, že odvolání doplní ve lhůtě deseti pracovních dnů. Žalobce doplnil odvolání podáním ze dne 8. 12. 2015. Uvedl v něm pouze v obecné rovině, že se správní orgán prvního stupně nezabýval celkovým skutkovým stavem a nezajistil veškeré podklady. Dále namítal nesprávné užívání zkratk. V obecné rovině poukazoval na náležitosti vyplnění pokutových bloků a závěrem odkázal na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49928/2014, ve vztahu k dodržování zásady právní jistoty a předvídatelnosti rozhodování správních orgánů.

Zdejší soud předesílá, že míra podrobnosti zpracování odvolání nutně předurčuje, jak podrobné bude následné rozhodnutí o odvolání a jak detailně bude jednotlivé odvolací důvody odvolací orgán vypořádávat.

Jelikož žalobce v podaném odvolání nerozporoval žádný konkrétní pokutový blok ani jeho obsah, nelze považovat za vadu, pokud se se správností jednotlivých bloků žalovaný nevypořádává. Není také pravdou, že se žalovaný nezabýval navrženými důkazními prostředky. Jediným důkazem, který žalobce v rámci odvolání předložil, bylo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014. K tomuto rozhodnutí

a principu předvídatelnosti se žalovaný vyjádřil zejména na straně šesté napadeného rozhodnutí. Věcně k tomu zdejší soud poznamenává, že rozhodnutí vydané v jiné věci zcela jistě není důkazem vyvracejícím obsah pokutových bloků, resp. jednání, kterých se žalobce dopustil. Stejně tak je nelze považovat za důkaz ustálené správní praxe, z níž by mohlo vyvstat legitimní očekávání žalobce. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27. 4. 2017, č. j. 7 As 87/2017- 39 (všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz), „*Nejvyšší správní soud trvá na relativní vázanosti správních orgánů dosavadní správní praxí. Neuplatňuje ji však absolutně, jak plyne z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, publ. pod č. 1915/2009 Sb. NSS: „Správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán. Lze ji změnit, pokud je změna činěna do budoucna, dotčené subjekty mají možnost se s ní seznámit a je řádně odůvodněna závažnými okolnostmi.“*

Žalobce ovšem neprokázal, že by žalovaný rozhodl v jeho věci v rozporu s takovou ustálenou, jednotnou a dlouhodobou činností orgánů veřejné správy. Pouze upozornil na jediné rozhodnutí jiného odvolacího správního orgánu, který podle žalobcova názoru přistupoval k rozsahu posouzení podkladových rozhodnutí o dopravních přestupcích z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče jinak než žalovaný. V žalobě poukázal žalobce na další obdobná rozhodnutí, nicméně ani z nich nelze dovodit ustálenou správní praxi ve smyslu výše citované judikatury. Tato rozhodnutí dokládají pouze nejednotnost správní praxe napříč jednotlivými krajskými úřady, což ostatně žalobce výslovně potvrzuje. Nutno podotknout, že právě právní názor zastávaný žalovaným je judikaturou aprobován.

Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, „[s]právní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ V rozsudku ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103, pak doplnil, že „[v] námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.“ Jak posléze dodal v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 (shodně též v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, na který odkazuje žalobce), „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich

patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“ Argumentace i závěry žalovaného přitom této judikatuře plně odpovídají. Žalovaný (stejně jako správní orgán prvního stupně) jednotlivé pokutové bloky hodnotil ze všech uvedených hledisek. S jeho hodnocením, jak bude podrobněji rozvedeno níže, se zdejší soud ztotožňuje.

Žalobce v obecné rovině namítá, že oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení (dále jen „Oznámení“) nemůže být samo o sobě dostatečným důkazem, nýbrž musí být porovnáváno s předmětným rozhodnutím, aby se tak zamezilo lidské chybě či možné zlovůli orgánu veřejné moci.

K tomu zdejší soud poznamenává, že součástí správního spisu jsou Oznámení ke všem předmětným přestupkům spolu s ověřenými kopiemi všech relevantních pokutových bloků. Tato situace je ovšem žalobci známa, když ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 1. 11. 2013 inicioval doplnění všech kopií pokutových bloků, které v návaznosti na to správní orgán prvního stupně u dotyčných policejních orgánů vyžádal. V tomto případě nemohlo dojít k žádné lidské chybě ani zlovůli správního orgánu, neboť všechny informace v Oznámeních jsou totožné s pokutovými bloky, přičemž všechny tyto podklady jsou součástí správního spisu.

Další námitkou žalobce tvrdí, že nelze dopustit, aby svým podpisem přestupce dal souhlas s daným druhem projednání věci a také tím potvrdil správnost samotného rozhodnutí. Za správnost rozhodnutí nemůže odpovídat svým podpisem pachatel přestupku, neboť po něm nelze požadovat, aby jeho znalost práva byla na takové úrovni, aby na případnou chybu upozornil.

V tomto případě byly všechny přestupky projednávány v blokovém řízení. Blokové řízení je upraveno v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Podle ustálené judikatury správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2016, č. j. 2 As 183/2016-38) potvrzené usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 – 65, je blokové řízení o přestupku specifickým druhem správního řízení, jehož výsledkem je individuální správní akt, kterým se obviněný z přestupku uznává vinným a ukládá se mu povinnost zaplatit pokutu. Tímto aktem je pokutový blok, kterým se blokové řízení zároveň začíná i končí. Okamžikem podepsání pokutového bloku pachatelem přestupku nabývá toto rozhodnutí právní moci, blokové řízení tak splývá s rozhodnutím v něm vydaným. Dle uvedeného usnesení rozšířeného senátu (bod 32) „*povaha blokového řízení tedy vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně [...] zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení a namítala, že přestupek nebyl spolehlivě zjištěn [...]. Naopak s ohledem na zásadu vigilantibus iura (necht' si každý střeží svá práva) je nutné vycházet z toho, že obviněný z přestupku se souhlasem s uložením pokuty v blokovém řízení dobrovolně vzdal důkladnějšího zjišťování skutkového stavu věci v rámci běžného řízení o přestupku.*“

Dle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích lze přestupek projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit.

Vyplňování pokutových bloků je upraveno v § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, který stanoví, že pověřené osoby na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.

Jednou z podmínek přípustnosti vydání rozhodnutí v blokovém řízení je tedy podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích skutečnost, že osoba, která se přestupku dopustila, je ochotna pokutu zaplatit. Další podmínkou stanovenou tímž ustanovením, jež musí být kumulativně s první podmínkou splněna, je spolehlivé zjištění přestupku. V případě, že by ten, kdo se dle názoru správního orgánu přestupku dopustil, nepovažoval přestupek za spolehlivě zjištěný, případně by z jiného důvodu nebyl ochoten pokutu zaplatit, bylo by třeba posuzovat otázky skutkové a právní týkající se spáchání správním orgánem tvrzeného přestupku, a bylo by tak potřeba provádět ve věci dokazování. To by probíhalo v „běžném“ správním řízení. Zahájení takového správního řízení o přestupku je tedy fakticky v dispozici té osoby, jež se přestupku dopustila, byť je zahajuje správní orgán. Právě této osobě je dáno na výběr, zda využije svého práva na to, aby správní orgán spáchání přestupku prokazoval a aby bylo prováděno důkladnější skutkové i právní hodnocení jejího jednání. Faktická dispozice osoby obviněné z přestupku je tu tedy dána tím, že taková osoba buď 1) považuje přestupek za spolehlivě zjištěný, nehodlá o něm vést řízení, v němž by byly posuzovány jak otázky skutkové, tak otázky právní, a souhlasí se sankcí, jež je jí v blokovém řízení ukládána, nebo 2) přestupek nemá za prokázaný, nesouhlasí se zaplacením pokuty a využívá tak svého práva, jež jí nelze odepřít, na zahájení správního řízení o přestupku.

V tomto případě žalobce ke všem pokutovým blokům připojil svůj podpis, čímž (v rámci své dispozice) rozhodl o projednávání přestupku v blokovém řízení a nikoli v „běžném“ správním řízení. Svým podpisem tedy žalobce souhlasil s projednáváním přestupku v blokovém řízení a projevil ochotu zaplatit pokutu. Rozhodnutí připojit svůj podpis bylo čistě v dispozici žalobce. Zdejší soud je toho názoru, že přirozenou reakcí toho, kdo bezpečně ví, že se přestupku nedopustil, je ihned při dané kontrole uvést skutečnosti, které by jej podezření ze spáchání přestupku zbavily (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-64). Žalobce se však proti tvrzenému porušení zákonných pravidel při kontrole policií neohradil a projednání tvrzeného přestupku v „běžném“ správním řízení nepožadoval. Nerozporoval skutečnosti tvrzené policií, nenavrhoval provedení dalších důkazů. Z důvodů výše uvedených se tak argumentace žalobce v rámci této žalobní námitky jeví jako ryze účelové tvrzení.

K výše uvedenému soud poznamenává, že pachatel přestupku svým podpisem pokutového bloku stvrzuje informace na bloku uvedené dle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích (komu, kdy a za co byl pokutový blok vydán). Jelikož se jedná o neformální a zjednodušené řízení, neobsahuje pokutový blok, snad kromě ustanovení zákona (které si lze snadno ověřit), žádné informace, které by zásadně ztěžovaly pachateli přestupku pochopení jeho obsahu a důsledků.

Zdejší soud dále ve světle výše citované judikatury přistoupil k posouzení způsobilosti jednotlivých pokutových bloků pro záznam bodů, z hlediska náležitostí, které podle žalobce nebyly naplněny (nesprávná právní kvalifikace, pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který pokutový blok vydal, nejednoznačnost místa a nedostatečný popis přestupkového jednání).

Pokutový blok série GF/2013, číslo bloku F 0946303, ze dne 12. 9. 2013

Jméno osoby, její rodné číslo, datum narození, adresa místa pobytu a označení, z jakého dokladu byla totožnost ověřena, jsou zřetelně čitelné a jasně označují jako osobu pachatele přestupku žalobce.

Přestupkové jednání je specifikováno následovně: 12. 9. 2013 v 7:36 hod, Březová n/Svit., ul. Pražská, § 18/4 z.č. 361/2000 Sb., překročení nej. dov. rychlosti v obci 50 km/h, 50/72/69 Km/h, MAZDA, RZ: „X“.

Právní kvalifikace přestupku je specifikována jako přestupek dle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.

Dále je v pokutovém bloku vyplněna výše uložené pokuty (číslovkou i slovy), otisk úředního razítka (orgánu, který pokutu uložil), označení místa, datum, identifikace úřední osoby, její podpis a datum s podpisem žalobce.

Z citovaného pokutového bloku zdejšímu soudu jasně vyplývají informace o tom, že žalobce dne 12. 9. 2013 v 7:36 hod. v Březové nad Svitavou na ulici Pražská překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci v automobilu uvedené RZ tím, že jel nejméně 69 km/hod tam, kde je povoleno jet maximálně rychlostí 50 km/hod. Toto jeho jednání bylo kvalifikováno strážníkem městské policie jako přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, tedy překročení povolené rychlosti v obci o méně než 20 km/hod, neboť jak také vyplývá z řady čísel uvedených na pokutovém bloku, byla naměřená hodnota ponížena o největší dovolenou chybu při ověření rychloměru. (bod 2.4.2. opatření obecné povahy, č. 0111-OOP-C005-09, č. j. 0313/005/09/Pos. vydané Českým metrologickým institutem). Místem spáchání přestupku je určena ulice, tedy nikoliv soukromý pozemek, a proto je dána působnost obecní policii (§ 79a, § 124 zákona o silničním provozu). Okamžik přestupkového jednání je také jednoznačně určen, a to datem a přesným časem. Není pravdou, že by bylo jednání označeno jen jako „R“. Přestupkové jednání je v pokutovém bloku popsáno naprosto odlišně. Z daného popisu je seznatelné, čeho se žalobce dopustil, přičemž se jedná o popis plně postačující k právní kvalifikaci jednání (tj. obsahuje všechny relevantní skutečnosti). Právní kvalifikace v pokutovém bloku jasně označuje, jaké ustanovení žalobce svým jednáním porušil. To, že jako členění právních ustanovení bylo použito lomítko na místo označení „odst.“, „písm.“, „bod“, jasně vypovídá o povaze blokového řízení. Jak již bylo výše uvedeno, jedná se o neformální řízení, které je často vedeno v místě spáchání přestupku v improvizovaných podmínkách. Nelze proto po úřední osobě vyžadovat, aby striktně dodržovala úplné či zkrácené citace právního předpisu, jak jsou běžně užívány v písemném styku. V takovém případě by se jednalo o přepjatý formalismus

odporující smyslu a účelu samotného blokového řízení. Použitý popis skutku i jeho právní kvalifikace nemohou vzbuzovat v pachateli přestupku žádné pochybnosti o tom, jaký přestupek spáchal.

Pokutový blok série FD/2013, číslo bloku D 1391417, ze dne 30. 8. 2014

Jméno osoby, její rodné číslo, datum narození, adresa místa pobytu a označení, z jakého dokladu byla totožnost ověřena, jsou zřetelně čitelné a jasně označují jako osobu pachatele přestupku žalobce.

Přestupkové jednání je specifikováno následovně: 30. 8. 2014; 12.39; sil. č. 19; Sebranice; § 18/4 z.č. 361/2000 Sb.; - rychlost jízdy; 50/67/64 km/h.

Právní kvalifikace přestupku je specifikována jako přestupek dle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.

Dále je v pokutovém bloku vyplněna výše uložené pokuty (číslovkou i slovy), otisk úředního razítka (orgánu, který pokutu uložil), označení místa, RZ automobilu, datum, identifikace úřední osoby, její podpis a datum s podpisem žalobce.

Z citovaného pokutového bloku zdejšímu soudu jasně vyplývají informace o tom, že žalobce dne 30. 8. 2014 v 12:39 hod na silnici č. 19 v obci Sebranice překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, když jel nejméně 64 km/hod tam, kde je povoleno jet maximálně rychlostí 50 km/hod. Toto jeho jednání bylo kvalifikováno podpraporčíkem Policie České republiky jako přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, tedy překročení povolené rychlosti v obci o méně než 20 km/hod, neboť jak také vyplývá z číselné řady na pokutovém bloku, byla naměřená hodnota opět ponížena o největší dovolenou chybu při ověření rychloměru. Okamžik spáchání přestupku je zřetelně označen – dne 30. 8. 2014 v 12:39 hod. Místo spáchání přestupku je specifikováno názvem obce, kde došlo k překročení rychlosti, a konkretizací, na jaké silnici k tomu došlo. Opět je zcela evidentní, že se přestupek stal v obci a na pozemní komunikaci, nikoli na soukromém pozemku. Z toho důvodu je dána působnost Policie České republiky (§ 79a, § 124 zákona o silničním provozu). Popis přestupkového jednání je označen jako „rychlost jízdy“. S ohledem na uváděné hodnoty rychlostí (jakou pachatel měl jet / jaká rychlost byla naměřena / výsledná hodnota po odečtení odchylky měření) je naprosto zřejmé, že se jednalo o porušení nejvyšší povolené rychlosti v obci, jak také vyplývá z uvedeného ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Není přitom pravdou, že by bylo toto ustanovení označeno v pokutovém bloku chybně jako § 16 odst. 4 zákona o silničním provozu. Z ověřené kopie pokutového bloku, jenž je součástí správního spisu, jasně a zřetelně vyplývá, že je dané ustanovení označeno číslovkou 18 a nikoli 16.

Pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0110879, ze dne 7. 6. 2013

Jméno osoby, její rodné číslo, datum narození, adresa místa pobytu a označení, z jakého dokladu byla totožnost ověřena, jsou zřetelně čitelné a jasně označují jako osobu pachatele přestupku žalobce.

Přestupkové jednání je specifikováno následovně: 7. 6. 2013 v 12:26 hod. Březová nad Svitavou, ul. Brněnská; §18/4 z.č. 361/2000 Sb. Překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci 50 km/hod.; 50/69/66 km/hod.; RZ – „X“ Mercedes VITO.

Právní kvalifikace přestupku je specifikována jako přestupek dle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.

Dále je v pokutovém bloku vyplněna výše uložené pokuty (číslovkou i slovy), otisk úředního razítka (orgán, který pokutu uložil), označení místa, datum, identifikace úřední osoby, její podpis a datum s podpisem žalobce.

Z citovaného pokutového bloku zdejšímu soudu jasně vyplývají informace o tom, že žalobce dne 7. 6. 2013 v 12:26 hod. na ulici Brněnská v Březové nad Svitavou překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, když jel nejméně 66 km/hod tam, kde je povoleno jet maximálně rychlostí 50 km/hod. Toto jeho jednání bylo kvalifikováno strážníkem Městské policie jako přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, tedy překročení povolené rychlosti v obci o méně než 20 km/hod. Naměřená hodnota byla ponížena o hodnotu největší dovolené chyby při ověření rychloměru. Místem spáchání přestupku je určena ulice, tedy nikoliv soukromý pozemek, a proto je dána působnost Městské policie (§ 79a, § 124 zákona o silničním provozu). Okamžik spáchání je evidentní z uvedeného data a času. Není pravdou, že by bylo jednání označeno jen jako „RJ-obec“. V pokutovém bloku je přestupkové jednání popisováno zcela odlišně. Z daného popisu je seznatelné, čeho se žalobce dopustil. Právní kvalifikace v pokutovém bloku jasně označuje, jaké ustanovení žalobce svým jednáním porušil. To, že jako členění právních ustanovení bylo použito lomítko a nejsou správně napsány mezery mezi jednotlivými číslicemi, odpovídá zjednodušené povaze blokového řízení a tomu, že blokové řízení často probíhá v místě spáchání přestupku. Z uvedené specifikace ustanovení je naprosto evidentní, o jaké ustanovení daného zákona jde. Na základě takové specifikace nemohlo dojít k záměně s jiným ustanovením.

Pokutový blok série FC/2013, číslo bloku C 0089432, ze dne 25. 2. 2013

Jméno osoby, její rodné číslo, adresa místa pobytu a označení, z jakého dokladu byla totožnost ověřena, jsou zřetelně čitelné a jasně označují jako osobu pachatele přestupku žalobce.

Přestupkové jednání je specifikováno následovně: 25. 2. 2013, 10.05; Brno. Jihlavská; §18/4 z.č. 361/2000Sb. – Rychlost jízdy 50/72/69; RZ – „X“

Právní kvalifikace přestupku je specifikována jako přestupek dle § 125c/1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb.

Dále je v pokutovém bloku vyplněna výše uložené pokuty (číslou i slovy), určení místa pro zaplacení, otisk úředního razítka (orgán, který pokutu uložil), označení místa, datum, identifikace úřední osoby, její podpis a datum s podpisem žalobce.

Z citovaného pokutového bloku zdejšímu soudu jasně vyplývají informace o tom, že žalobce dne 25. 2. 2013 v 10:05 hod. na ulici Jihlavská v Brně překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, když jel nejméně 69 km/hod tam, kde je povoleno jet maximálně rychlostí 50 km/hod. Toto jeho jednání bylo kvalifikováno podpraporčíkem Policie České republiky jako přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, tedy překročení povolené rychlosti v obci o méně než 20 km/hod. Naměřená hodnota 72 km/hod byla ponížena o největší dovolenou chybu při ověření rychloměru, což také vyplývá z číselné řady rychlostních hodnot. Místem spáchání přestupku je určena ulice, tedy nikoliv soukromý pozemek, a proto je dána působnost Policii České republiky (§ 79a, § 124 zákona o silničním provozu). Okamžik, kdy k přestupkovému jednání došlo, je také dostatečně specifikován (datum a čas). Tvzení žalobce, že jednání je označeno jen jako „R“ nemá oporu v pokutovém bloku. Z daného popisu je seznatelné, čeho se žalobce dopustil, a jako takový tento popis zcela jistě obtojí. Právní kvalifikace v pokutovém bloku jasně označuje, jaké ustanovení žalobce svým jednáním porušil. To, že jako členění právních ustanovení bylo použito lomítko na místo jinak užívaných označení (odstavec), odpovídá zjednodušené povaze blokového řízení. Jedná se o neformální řízení a lpění na čistě formalistickém dodržování mezer a používání celých slov a vět (bez zkratk), i když smysl je patrný i ze zkrácené verze používané na pokutových blocích, by popíral samotný smysl a záměr, který tento druh řízení sleduje.

Pokutový blok série UM/2008, číslo bloku M 3495883, ze dne 17. 10. 2012

Jméno osoby, její rodné číslo, datum narození, adresa místa pobytu a označení, z jakého dokladu byla totožnost ověřena, jsou zřetelně čitelné a jasně označují jako osobu pachatele přestupku žalobce.

Přestupkové jednání je specifikováno následovně: 17. 10. 2012 v 12:43; Opatovec; VÚ I/43; řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec; R – 90/119/115, §18/3 z.č. 361/2000 Sb.

Právní kvalifikace přestupku je specifikována jako přestupek dle § 125c/1 f bod 4 zák. č. 361/2000 Sb.

Dále je v pokutovém bloku vyplněna výše uložené pokuty (číslou i slovy), specifikace automobilu – 3B8 7404 Mercedes, otisk úředního razítka (orgánu, který pokutu uložil), označení místa, datum, identifikace úřední osoby, její podpis a datum s podpisem žalobce.

Z citovaného pokutového bloku zdejšímu soudu jasně vyplývají informace o tom, že žalobce dne 17. 10. 2012 v 12:43 hod. na silnici I/43 u obce Opatov překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, když jel nejméně 115 km/hod tam, kde je povoleno jet

maximálně rychlostí 90 km/hod. Toto jeho jednání bylo kvalifikováno praporčíkem Policie České republiky jako přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, tedy překročení povolené rychlosti mimo obec o méně než 30 km/hod, neboť jak také vyplývá z číselné řady uvedené na pokutovém bloku, byla naměřená hodnota ponížena o největší dovolenou chybu při ověření rychloměru. Okamžik spáchání přestupku je jasně označen datem a časem. Místem spáchání přestupku je určena silnice a blíže specifikována blízkou obcí, tedy nikoliv soukromý pozemek, a proto je dána působnost Policii České republiky (§ 79a, § 124 zákona o silničním provozu). Není pravdou, že by bylo jednání označeno jen jako „rychlost“. Přestupkové jednání je v pokutovém bloku popsáno naprosto odlišně. Z daného popisu je seznatelné, čeho se žalobce dopustil. Právní kvalifikace v pokutovém bloku jasně označuje, jaké ustanovení žalobce svým jednáním porušil. Použití lomítka nezpůsobuje, že by byla právní kvalifikace chybná.

Pokutový blok série AL/2009, číslo bloku L 4063018, ze dne 1. 10. 2012

Jméno osoby, datum narození, adresa místa pobytu a označení, z jakého dokladu byla totožnost ověřena, jsou zřetelně čitelné a jasně označují jako osobu pachatele přestupku žalobce.

Přestupkové jednání je specifikováno následovně: 10.12/1. 10. 2012; Brno, Řípská; držel hovorové zařízení za jízdy; § 7/1c) z.č. 361/2000Sb.

Právní kvalifikace přestupku je specifikována jako přestupek dle § 125c/1f) zák. č. 361/2000 Sb.

Dále je v pokutovém bloku vyplněna výše uložené pokuty (číslovkou i slovy), specifikace automobilu, otisk úředního razítka (orgán, který pokutu uložil), označení místa, datum, identifikace úřední osoby, její podpis a datum s podpisem žalobce.

Z citovaného pokutového bloku zdejšímu soudu jasně vyplývají informace o tom, že žalobce dne 1. 10. 2012 v 10:12 hod. na ulici Řípská v Brně držel hovorové zařízení za jízdy, čímž porušil zákaz v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Toto jeho jednání bylo kvalifikováno podpraporčíkem Policie České republiky jako přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Místem spáchání přestupku je určena ulice, tedy nikoliv soukromý pozemek, a proto je dána působnost Policie České republiky (§ 124 zákona o silničním provozu). Okamžik spáchání přestupku je také dostatečně určitě specifikován, a to datem a časem. Tvzení žalobce, že jednání je označeno jen jako „telefonování“, nemá oporu ve znění předmětného pokutového bloku. Z daného popisu je zcela seznatelné, čeho se žalobce dopustil (držel hovorové zařízení za jízdy). Právní kvalifikace v pokutovém bloku jasně označuje, jaké ustanovení žalobce svým jednáním porušil. Jak již bylo zmíněno u výše uvedených pokutových bloků, použití lomítka nezpůsobuje, že by byla právní kvalifikace chybná.

Ve světle všech výše uvedených skutečností dospěl zdejší soud k závěru, že všechny uvedené pokutové bloky byly způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

V. Shrnutí a náklady řízení

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. **zamítl**.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 4. října 2017

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu